

за да тя отклони отъ всѣко лоше нѣшто, и да тя побуди на всѣко добро и благородно. Во всичко што врьшишь, мысли да заслужишь нейнѣ-тѣ похвалѣ, мысли да направишь да ся радова хубава-та и' душiа, че си и' приiатель; мысли да и' давашь почетъ не само прѣдъ людскы очи,—то не е ништо—, нѣ прѣдъ всевидяштее око Божiе.

Ако е таiа жена надарена съ высокъ и благочестивъ умъ, твоiа-та любовь, колко да е голѣма, не ште излѣзе изъ пѣтиа на вѣнъ, не ште бѣде идолопоклонство. Ты ште нѣ обичiашь тѣкмо за што-то нейны-ты желанiа сѣ въ плъно съгласiе съ Волю-тѣ Божию; и ако бы нѣкога да ся случи да станѣтъ нейны-ты желанiа противны на Волю-тѣ Божию, то драго-то обаiанiе ште ся распылѣ, и ты не ште нѣ обичiашь вече.

Многы дебѣлы главы не вѣрвѣтъ, че може да бѣде таква чиста любовь. Тѣ нѣмѣтъ понятие за достойнѣ и просвѣтенѣ женѣ. За оплакованiе е нихна-та гнусна мѣдрость. Чиста любовь, коiа-то има голѣмѣ силѣ да подканiа чловѣка на добро, може да бѣде, и има таквѣ любовь, ако и тврѣдѣ рѣдко. И всѣкый чловѣкъ е длѣженъ да казва: *или таква, или никаква.*

